

РЕШЕНИЕ

№ 3061

гр. София, 21.06.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.06.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Владимир Николов

ЧЛЕНОВЕ: Милена Славейкова

Деница Митрова

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Малинова, като разгледа дело номер **3305** по описа за **2011** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1, изр. II от ЗАНН.

С решение от 25. 02. 2011 г. по НАХД № 15025 / 2009 г., С районен съд, НК, 93 състав е потвърдил наказателно постановление (НП) № 22-2201216 от 14. 10. 2009 г., издадено от директора на Д. „И. по Т.” - С., с което на К. Г. Е., ЕГН *, е наложена глоба в размер на 10 000 лв., на основание чл. 414, ал. 3 от КТ, за нарушение на чл. 62, ал. 3 от КТ.

Срещу така постановеното решение е постъпила в срок касационна жалба от Е., с която се моли да бъде отменено решението на СРС като неправилно и необосновано.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, чрез упълномощения адвокат, поддържа жалбата по изложените в нея съображения.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, моли да се остави в сира решението на СРС.

Представителят на С градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд С. – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от **фактическа и правна страна** следното:

За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля Кераджийска и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са представени нови писмени доказателства.

Касационната инстанция споделя изцяло фактическите и правни констатации на първоинстанционния съд.

На 08. 04. 2009 г., е извършена проверка от служители на Д. „И. по Т.” – С. за спазване на трудовото законодателство в обект – бърза закуска „Е” в гр. С., Б. „ стопанисван от „Д 02-К. Е.”, представлявано и управлявано от К. Г. Е.. За извършената проверка е съставен протокол в присъствието на управителя, като за отстраняване на констатираните нарушения са дадени задължителни предписания. В протокола за извършена проверка, е констатирано, че не е изпратено уведомление до ТД на НАП в тридневен срок от сключване на трудовия договор на М Ц Б.

На 28. 04. 2009 г. е съставен акт за установяване на административно нарушение на Е., в качеството ѝ на управител на едноличния търговец, като нарушението било квалифицирано като такова на чл. 62 ал. 3 от КТ. Актът бил предявен за запознаване със съдържанието му и връчен на същата дата на нарушителя, след което е издадено и обжалваното наказателно постановление.

При тази фактическа обстановка настоящият състав споделя изцяло констатациите на СРС, че е осъществен състава на административно нарушение, за което е правилно е наложено административно наказание.

Правилно от страна на С районен съд, е прието че отговорност по чл. 414, ал. 3 от КТ, носи работодателят или съответното длъжностно лице. Съдът счита за неоснователни и изложените доводи, че неправилно е ангажирана отговорността на Е., като физическо лице, вместо на едноличния търговец. При реализиране на отговорността на К. Г. Е., същата е станала в качеството му на длъжностно лице, тъй като същия е собственик и управител на едноличния търговец - „работодател”, по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на КТ. Съгласно чл. 62, ал. 3, изр. I от КТ, в тридневен срок от сключването или изменението на трудовия договор и в седемдневен срок от неговото прекратяване работодателят или упълномощено от него лице е длъжен да изпрати уведомление за това до съответната териториална Д. на Националната агенция за приходите.

Правилно районния съд е приел че към датата на извършване на проверката – 28. 04. 2009 г. за лицето М Ц Б не е изпратено съответното уведомление. В тази връзка съдът счита за неоснователни изложените доводи, че не бил сключва трудов договор с М Ц Б, доколкото в НП е допусната грешка при изписването на ЕГН-то на това лице. В случая безспорно е доказано извършеното нарушение, а допусната грешка не е съществена и не се е отразила на правото на защита на лицето, да разбере в извършването на какво административно нарушение, е обвинен.

Съдът счита за неоснователни и изложените доводи относно връчването на НП, тъй като е безспорно, че нарушителя е получил копие от същото, доколкото е налице редовно подадена жалба срещу НП.

Не е налице и твърдяното в касационната жалба неправилно приложение на материалния закон, тъй наложената глоба на Е., е в качеството му на управител на представлявания от него едноличен търговец, а нормата на чл. 414, ал. 3 от КТ, в действащата редакция към момента на издаване на НП, предвижда, че на виновното длъжностно лице се налага глоба в размер на 10 000 лв., за всяко отделно нарушение.

В същото време, неоснователните са доводи, че под „длъжностно лице” следвало да се има предвид само ако фирмата се представлявала от прокурист. Видно от приложеното по делото удостоверение за актуално състояние на „Дани 02-К. Е.”, предприятието се управлява и представлява от К. Г. Е., поради което същия се явява длъжностно лице по смисъла на закона.

При тази фактическа обстановка настоящият състав споделя изцяло констатациите на СРС, че е осъществен състава на административно нарушение, за което е наложено административно наказание.

Въпреки това, решението на районния съд следва да се отмени и съответно наказателното постановление следва да се измени, тъй като още преди постановяването на съдебното решение от страна на СРС, е налице по-благоприятен закон, поради което районния съд, е следвало да приложи разпоредбата на чл. 3, ал. 2 от ЗАНН.

В конкретния случай, нормата на чл. 414, ал. 3 от КТ, е изменена (ДВ, бр. 58 от 2010 г., в сила от 30.07.2010 г.), като вече е предвидена глоба в размер от 1 000 до 10 000 лв. за всяко отделно нарушение. Доколкото към момента на издаване на НП, размера на глобата е бил фиксиран единствено в размер на 10 000 лв. и без в НП да са изложени мотиви, утежняващи отговорността на жалбоподателя, поради което глобата следва да се намали до предвидения към настоящия момент законен минимум.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. II от АПК и чл. 222, ал. 1 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд С.-град - II касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 25. 02. 2011 г. по НАХД № 15025 / 2009 г., на С районен съд, Наказателна колегия - 93 състав.

ИЗМЕНЯ наказателно постановление № 22-2201216 от 14. 10. 2009 г., издадено от директора на Д. „И. по Т.” - С., с което на К. Г. Е., ЕГН *, е наложена глоба в размер на 10 000 лв., като **НАМАЛЯВА** размера на същата на 1 000 (хиляда) лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.